

DXXVII.

Ecclesiam B. Eusebii Vercellensem tuendam suscipit, canoniconrumque possessiones confirmat.
(Anno 1142, April. 25.)

[UGHELLI, *Italia sacra*, IV, 779.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis **ABRAHAM** archipresbytero, et canonice majoris Vercellensis Ecclesiæ, tam præsentibus quam futuris, canonice substituendis in perpetuum.

Equitatis et justitiae ratio persuadet nos Ecclesiis perpetuam rerum suarum firmitatem et vigoris inconcussi monumenta conferre. Non enim decet clericos, in sortem Domini vocatos, perversis malorum hominum molestiis agitari, et temerariis quorumlibet vexationibus fatigari, similiter et prædia, usibus secretorum cœlestium dedicata, nullas potentum angarias nihil debent extraordinarium sustinere. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus clementer annuimus, et B. Eusebii Vercellensem Ecclesiam, in qua divino mancipati estis obsequio, sub B. Petri et nostra protectione suscipimus, et præsentis scripti privilegio communimus, statuentes ut quascunque possessiones, quæcunque bona eadem Ecclesia in præsentiarum juste et canonice possidet, aut in futurum concessionem pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu alius justis modis, Deo propitio, poterit adipisci, firma vobis vestrisque successoribus, et per vos eidem Ecclesiæ in perpetuum et illibata permaneant. In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis: curtem Caresianam, Villiacum, montem Galliani cum omnibus appendiciis suis, Portum servi; præterea antiquas et rationabiles consuetudines ipsius Ecclesiæ ratas manere censemus. Nulli ergo omnino hominum liceat prædictam ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu vexationibus fatigare, salvis privilegiis, scilicet Romanæ Ecclesiæ et episcopi Vercellensis canonica reverentia. Si quis contra hæc temere venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, et a sacratissimo corpore et sanguine Domini nostri Jesu Christi alienus fiat, et in extremo iudicio ultiō subjaceat. Amen, amen.

Innocentius Catholicæ Ecclesiæ episcopus.
Ego Conradus Sabinensis episcopus.
Ego Albericus Ostiensis episcop.
Ego Martinus presb. card. S. Stephani.
Ego Guido S. R. R. indignus sacerdos.
Ego Stamus pres. card. tit. S. Sabinæ.
Ego Guido presb. card. S. Chrysogoni.
Ego Banerius presb. card. tit. S. Priscæ.
Ego Petrus presb. card. tit. Pastoris.
Ego Goizo preab. card. tit. S. Cæciliae.
Ego Ubalodus presb. card. tit. SS. Joannis et Pauli.
Ego Thom. presb. card. Tit. Vestinæ.
Ego Greg. diac. card. SS. Sergii et Bacchi.

A Ego Otho diac. card. S. Georgii ad Velum Auri.

Ego Guido diac. card. SS. Cosmæ et Damiani.

Ego Vassallus diac. card. S. Eustachii.

Ego Ubalodus diac. card. in Via Lata.

Ego Gerardus diac. S. Mariæ in Dominica.

Ego Octavianus diac. card. S. Nicolai in Carbere.

Ego Guido S. R. E. diac. card.

Ego Petrus diac. card. S. Mariæ in Porticu.

Ego Guido S. R. E. diac. card.

Datum Laterani per manum Gerardi S. R. E. presb. card. ac bibliothecarii, vii Kal. Maii, indict. quinta, Incarnationis Dom. anno 1142, pont. D. Innocentii II pape anno decimo tertio.

DXXVIII.

Ad Petrum Venerabilem Cluniacensem abbatem. — Manerium in Anglia a rege Stephano datum loco centum marcarum, quas rex Henricus dederat.

(Anno 1142, Maii, 19.)

[MANSI, *Concil.*, XXI, 408.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, dilecto filio **PETRO** Cluniac, abbati, ejusque fratribus tam præsentibus quam futuris regulariter substituendis, in perpetuum.

Ad hoc in apostolicæ sedis regimine, disponente Deo, promoti sumus, ut piis votis assensum præbere, auresque nostras inclinare justis petitionibus debeamus. Quia sicut injusta poscentibus nullus est tribuendus effectus, ita legitima et justa postulantum non est differenda possessio. Eapropter, dilecti in Domino filii, vestris justis postulationibus gratum impertientes assensum, manerium de Letdecumba, quemadmodum ab illustri viro Stephano Anglorum rege, cum consuetudinibus et libertatibus illi pertinentibus, et omnibus suis appendiciis, de proprio dominio suo vobis devotionis intuitu concessum est, et, scripto suo firmatum, pro centum videlicet marcis argenti quas Henricus bonæ memorie Anglorum rex, prædecessor illius, et thesauro suo annis singulis persolvendas, vobis concesserat, auctoritate apostolica vobis et per vos Cluniacensi monasterio confirmamus, et præsentis scripti pagina communimus. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sacerdotis persona, hujus nostræ confirmationis paginam sciens, etc.

Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ episcopus, subscripsi.

Ego Conradus Sabinensis episcopus, subscripsi.

Ego Albericus Ostiensis episcopus, subscripsi.

Ego Martinus presbyter card. tit. S. Stephani, subscripsi.

Ego Statius presbyter cardinalis tit. S. Sabinæ, subscripsi.

Ego Guido presb. card. tit. S. Chrysogoni, subscripsi.

Ego Goizo presb. card. tit. S. Cæciliae, subscripsi.

Ego Hubaldus presb. card. tit. SS. Joannis et A
Pauli subscripti.

Ego Rainerius presb. card. tit. Sanctæ Priscæ,
subscripti.

Ego Otto diaconus card. S. Georgii ad Volum
Aureum subscripti.

Ego Guido diaconus card. SS. Cosmæ et Damiani,
subscripti.

Ego Gerardus diac. card. S. Mariæ in Dominica,
subscripti.

Ego Octavianus diac. card. S. Nicolai in Carceri,
subscripti.

Ego Petrus diac. card. S. Mariæ in Porticu, sub-
scripti.

Datum in monte Tiburtino per manum Gerardi
S. R. E. presb. card. ac bibliothecarii, xiv Kal.
Junii, indictione v, Incarnationis Dominicæ anno
1142, pontificatus vero domni Innocentii II papæ
anno XIII.

DXXIX.

Privilegium pro Ecclesia Ragusina.

(Anno 1142, Jun. 11.)

[FARLATUS, *Ilyricum sacrum*, tom. VI, p. 63.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, ve-
nerabili fratri ANDREÆ Ragusii civitatis antistiti,
ejusque successoribus canonice promovendis, in per-
petuum.

Ex commisso nobis apostolatus officio fratribus
nostris tam vicinis quam longe positis, paterna nos
convenit provisione consulere, etc. Itaque postula-
tionibus tuis, debita benignitate gratum impertientes
assensum, etc., quascunque parochias... tibi tuisque
successoribus integras permanere sancimus, scilicet
Zachulmiae regnum, et regnum Servilie, Tribunia-
que regnum, civitatem quoque Catharinensem seu
Rosæ, Budoanensem Avarorum, Ulcinatensem atque
Scodensem, nec non Drivastensem, et Polatensem
cum abbatis, ecclesis et parochiis earum, etc. Si
qua igitur in futurum ecclesiastica sacerularisve
persona, hujus nostræ constitutionis paginam sciens,
temere contra eam venire tentaverit, secundo tertiove
commonita, si non congrue satisficerit, potestatis
honorisque sui dignitate careat, reamque se divino
judicio existere de perpetrata iniuitate cognoscat,
et a sacratissimo corpore ac sanguine Dei et Domini
Redemptoris nostri Jesu Christi aliena fiat, atque
in extremo examine districtæ ultioni subjaceat.
Cunctis autem eidem jura servantibus sit pax Do-
mini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum
bonæ actionis percipient, et apud districtum judicem
præmia æterne pacis inveniant. Amen.

Ego Innocentius Catholicæ Ecclesiæ episcopus
subs.

Ego Albitius, etc.

Datum in monte Tiburtino per manum Gerardi
S. Romanæ Ecclesiæ presbyt. cardin. ac bibliothecarii,
iii Idus Junii, indictione v, Incarnationis Do-
minicæ anno 1142, pontificatus vero Domini Innocen-
tii papæ II anno XIII.

DXXX.

Privilegium pro ecclesia S. Mariæ de Stromberch.

(Anno 1142, Junii 12.)

[LACOMBLET, *Urkundenb.*, I, p. 233.]

INNOCENTIUS episcopus, servus servorum Dei, di-
lectis filiis WALTHERO Ecclesiæ Sanctæ Mariæ de
Stromberch præposito, atque HERMANNO, ceterisque
ipsorum fratribus, tam præsentibus quam futuris, re-
gulariter substituendis in perpetuum.

Ad hoc universalis Ecclesiæ cura nobis a provisore
omnium bonorum Deo commissa est, ut religiosas
diligamus personas, et bene placentem Deo religio-
nem studeamus modis omnibus propagare. Nec enim
Deo gratus aliquando famulatus impenditur, nisi ex
B charitatis radice procedens a puritate religionis fue-
rit conservatus. Eapropter, dilecti in Domino filii,
vestris justis postulationibus clementer annuimus,
et præfatam Ecclesiam in qua divino mancipati estis
obsequio, sub beati Petri et nostra protectione sus-
cipimus, et præsentis scripti privilegio communim-
us; statuentes ut ordo canonicus secundum beati
Augustini regulam, perpetuis ibi temporibus inviola-
biliter conservetur. Præterea quascunque posses-
siones, quæcunque bona eadem ecclesia in præsen-
tiarum juste et canonico possidet, aut in futurum
concessione pontificum, largitione regum vel prin-
cipum, oblatione fidelium, seu aliis justis modis, Deo
proprio, poterit adipisci, firma vobis, utrisque
successoribus, et illibata permaneant. Decimas quo-
que totius montis in quo vestra ecclesia sita est, et
omnium novalium quæ excolentur intra terminum,
videlicet intra marcam hominum habitantium in
Winthere, et cætera omnia quæ ab Arnaldo Colo-
niensi archiepiscopo vobis rationabiliter concessa
sunt, similiter confirmamus. Advocatiam vero ipsius
loci nullus sibi usurpare præsumat, nisi quem fra-
tres communi consensu, vel senioris partis consilii,
secundum Dei timorem, et ejusdem loci utilitatem,
providerint eligendum. Sane laborum vestrorum
quos propriis manibus aut sumptibus colitis, sive
de nutrimentis vestrorum animalium nullus, omnino
clericus vel laicus, decimas a vobis exigere præsu-
mat. Sepulturam quoque ipsius loci liberam esse
concedimus, ut quicunque se illic sepeliri delibera-
verint, nisi forte excommunicati sint, nullus obsi-
stat; salva tamen justitia matricis ecclesiæ. Decen-
ninus ergo ut nulli omnino hominum liceat prædi-
ctam ecclesiam temere perturbare, aut ejus posses-
siones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu
quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia integra
conserventur eorum, pro quorum gubernatione et
sustentatione concessa sunt, usibus profutura; salva
Coloniensis archiepiscopi canonica justitia. Si qua
igitur in futurum ecclesiastica sacerularisve persona,
hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra
eam temere venire tentaverit, secundo tertiove com-
monita, si non satisfactione congrua emendaverit,
potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque
se divino judicio existere de perpetrata iniuitate